

El dilema de l'abstenció

written by Pere Grau i Rovira | 3 de juliol de 2023

Com hom pot llegir cada dia, el dilema d'emetre o no el vot el 23 d'aquest mes és un tema central en les cabòries dels independentistes decebutos i enutjats pel divorci entre les paraules i els fets en els tres partits que van ser elegits per representar-los al Parlament català.

Els arguments tant a favor com en contra de l'abstenció ens cauen al damunt a grapats, i confio que el lector amic m'ho perdoni si aquí encara hi afegeixo el meu granet de sorra amb una opinió molt personal que ningú no té per què acceptar.

En aquesta qüestió hi ha hagut dins meu un torcebraç entre el cor i el cap. El cor em deia. "Passa'ls-hi la factura, i que es quedin retratats!". El cap em deia: "Avui per avui, és Madrid qui mana a casa nostra i fer que augmenti el número de diputats dels partits espanyols no ens farà cap favor".

I, si no fan encara alguna atzagaiada insuportable, en el meu cas el cap haurà guanyat. Votaré un dels tres partits (i qui m'hagi llegit en altres ocasions ja pot suposar quin) per donar-li una darrera oportunitat de definir-se clarament i de no continuar donant els seus vots a canvi de fum d'encenalls. Si la seva força ho permet, per fer la vida agra a qui a les Cortes es creuen tenir-ho tot "atado y bien atado". Si no ho permet, almenys per deixar testimoni de què no ens deixem donar bou per bèstia grossa i que els catalans no acceptarem al damunt de l'espoli financer, un espoli encara més gros cultural i educacional.

I això serà realment una darrera oportunitat. Segons com es comportin els "nostres" partits a les Cortes, es refaran o s'enfonsaran encara més a les primeres eleccions al Parlament català que es convoquin, i faran prescindible o ineludible la llista cívica que s'està embastant.

Serà una oportunitat per fer que Pedro Sánchez, en plena sobrecàrrega de feina amb la presidència temporal del Consell d'Europa, amb la seva capacitat de camaleó, potser almenys tregui de l'agenda espanyola alguna de les barrabassades previstes, com per exemple, com he llegit, el tancament de l'Institut Ramon Llull.

Senyors dirigents dels "nostres" partits: si els seus resultats el 23J són millors del que potser es temen, no creguin haver sortit del pou. Els resultats seran solament el que he dit abans. Un darrer avís. I si l'ignoren no es podran queixar si després el panorama polític català fa un canvi tan fort que, com diem popularment, no el conegui ni sa mare.